

Sygn. akt I Ca 326/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Deptuła

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2017 r. w Ostrołęce na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością – spółki jawnej z siedzibą w W.

przeciwko D. P.

o zapłatę

- w przedmiocie apelacji pozwanego D. P. od wyroku Sądu Rejonowego w Wyszkowie Wydział I Cywilny z 11 kwietnia 2017 r., sygn. akt I Cupr 39/17

orzeka:

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z 11 kwietnia 2017 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I C 39/17 upr. z powództwa (obecnie) (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością – spółki jawnej z siedzibą w W. przeciwko D. P., Sąd Rejonowy w Wyszkowie w pkt 1. zasądził od pozwanego na rzecz ww. powoda 4.691,30 zł, w pkt 2. zasądził od pozwanego na rzecz powoda 1.276,59 zł zwrotu kosztów procesu.

Apelację od wyroku wniósł pozwany zaskarżając w całości i wnosząc o jego zmianę przez oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów postępowania.

Zasadniczo podnosił, iż Sąd pierwszej instancji nie rozpoznał i nie uwzględnił podnoszonego przez niego w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzutu braku legitymacji czynnej powoda, który poprzestał na przedstawieniu umowy pożyczki, natomiast nie wykazał nabycia spornych wierzytelności. Nadto Sąd nie przesłuchał pozwanego w charakterze strony postępowania uznając zbędność tegoż środka dowodowego w wyjaśnieniu okoliczności sprawy. Wskazał również na nadużycie prawa polegające na zasądzeniu od pozwanego dodatkowych kosztów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja pozwanego podlegała oddaleniu, jako bezzasadna.

Na gruncie niniejszej sprawy – prowadzonej w postępowaniu uproszczonym – wskazać należy, iż zgodnie z dyspozycją art. 378 § 1 k.p.c. Sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji, biorąc pod uwagę z urzędu nieważność postępowania. Apelacja w postępowaniu uproszczonym (art. 505¹-505¹⁴ k.p.c.) w sposób istotny różni się od jej ujęcia w przepisach ogólnych. Przede wszystkim, bowiem w postępowaniu uproszczonym apelację można oprzeć na zarzutach wymienionych enumeratywnie w treści art. 505⁹ § 1¹ pkt 1 i 2 k.p.c., tj. naruszeniu prawa materialnego przez błędną wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie lub naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło mieć wpływ

na wynik sprawy. Powyższe oznacza, że Sąd odwoławczy związany jest sformułowanymi w apelacji zarzutami, które wyznaczają zakres rozpoznania sprawy.

Po dokonaniu oceny wniesionej przez pozwanego apelacji, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że nie mogła ona odnieść zamierzonego skutku. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy składające się na podstawie rozstrzygnięcia były prawidłowe, znajdowały podstawę w zgromadzonym materiale dowodowym. Dlatego ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji, Sąd Odwoławczy przyjął w całości za własne. Również ocena prawna ustalonego stanu faktycznego dokonana przez Sąd Rejonowy była prawidłowa. Okoliczności podniesione przez pozwanego w apelacji, oceny tej nie niweczyły. Sąd Odwoławczy dokonując oceny prawidłowości procedowania Sądu I instancji w aspekcie zarzutów apelacji, nie doszukał się podstaw ich uwzględnienia.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 k.p.c., wedle którego strony zobowiązane są przedstawiać dowody, oraz art. 232 k.p.c. stanowiący, że strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W sprawie niniejszej powód przedłożył dokumenty potwierdzające istnienie wymagalnego zobowiązania pozwanego z tytułu zaciągniętej pożyczki. Zarazem zaoferowany przez powoda materiał dowodowy dotyczący zadłużenia pozwanego, poddany prawidłowej ocenie, pozwalał – wbrew twierdzeniom pozwanego, jakkolwiek podnoszonym dopiero w etapie postępowania apelacyjnego – stwierdzić, że wykazana została również legitymacja procesowa czynna powoda w sprawie. Powód udowodnił bowiem – przedkładając konkretne dokumenty – że wierzytelność wynikająca z umowy pożyczki zawartej przez pozwanego z pożyczkodawcą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. 19 czerwca 2015 r., nabył jako wkład niepieniężny na podstawie umowy spółki jawnej zawartej 10 lutego 2015 r. oraz w drodze przelewu wierzytelności na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności zawartej 1 grudnia 2015 r. W wyniku, zatem oceny całokształtu zebranego materiału dowodowego, w szczególności opisanych umów z załącznikami definiującymi oznaczenie przedmiotu transakcji, nie sposób aprobować zarzutu apelacji, że powód nie wykazał legitymacji procesowej czynnej w sprawie, a Sąd Rejonowy wydając wyrok uwzględniający powództwo naruszył art. 510 § 1 i 2 k.c.

W nawiązaniu do zarzutów apelacji wskazać jeszcze trzeba, iż Sąd Rejonowy był uprawniony pominąć dowód z przesłuchania stron, w tym pozwanego i rozstrzygać na podstawie zaoferowanego – w istocie tylko przez stronę powodową – materiału dowodowego. Pomimo, bowiem sformułowanego wniosku dowodowego oraz prawidłowego wezwania, pozwany nie stawił się rozprawę wyznaczoną na 11 kwietnia 2017 r., przy czym próbę usprawiedliwienia niestawiennictwa podjął już po wydaniu wyroku. Nadto dowód z przesłuchania stron, z zasady mającej umocowanie w przepisie art. 299 k.p.c., zawsze będzie w procesie dowodem akcesoryjnym. Wdrażanym przede wszystkim wówczas, gdy brak innych dowodów. W opisanym procesie, taka potencjalna sytuacja – deficytu materiału dowodowego – tymczasem nie zachodziła.

W ocenie Sądu Okręgowego, ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji – zważywszy na całokształt materiału sprawy – były, dlatego prawidłowe. Znajdują potwierdzenie w pozyskanych dowodach, ocenionych bez naruszania zasady swobody sędziowskiej.

Mając powyższe w uwadze Sąd Okręgowy w Ostrołęce oddalił apelację pozwanego, jako bezzasadną, stosownie do dyspozycji art. 385 k.p.c.